

[Bernhard Baunsgaard]

hvad jeg gjorde – men lad være at prøve at løbe fra det.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg løber ikke fra dette ændringsforslag; det er korrekt, at det er en præcisering af det, der står i lovforslaget, og den præcisering tilslutter jeg mig fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu gælder der jo visse regler for, hvordan man udtrykker sig i folketinget, og jeg skal ikke gøre brud på dem. Ellers ville jeg nok bruge nogle meget stærke ord om det.

Ændringsforslaget er en ændring; det er ingen præcisering af, at et stemmeflertal uden om Dansk Flygtningehjælp skulle stryge en flygtnings adgang til én eneste gang at tale sin egen sag til nogen, der ikke havde med politiet at gøre.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Til det sidste vil jeg gerne sige, at § 48, sidste punktum, hele tiden har stået ved magt. Det vil sige, at enhver flygtning skal have mulighed for at få foretræde for Dansk Flygtningehjælp; det har altid eksisteret.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er utroligt, at hr. Kofod-Svendsen prøver på at bilde denne forsamling og den danske offentlighed ind, at han gør noget helt andet end det, han har skrevet under på. Her drejer det sig om adgangen til at komme for flygtningenævnet, ikke Dansk Flygtningehjælp, men flygtningenævnet, og det, vi andre slås for, er denne menneskerettighed, at man får lov til at møde op og forklare sin egen sag personligt for det afgørende nævn. Det er det, hr. Kofod-Svendsen er gået til angreb på, og så skal han lade være at komme med al mulig udenomssnak.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Nu skal man være meget forsigtig med at blande sig i noget, der måske kan have per-

sonlige overtoner, men jeg synes nu nok, at det, hr. Bernhard Baunsgaard prøver at komme igennem med nu, er det samme, som han prøvede på før frokostpausen. Det, det drejer sig om, og som jeg har forstået hr. Kofod-Svendsen forsvarer, er en enstemmighedsregel, en regel om, at man kan acceptere skriftlighed, såfremt der er enstemmighed mellem tre personer om, at der ikke er behov for mundtlighed. Hvis det var sådan, at man havde frygt for, at en eller flere af de tre, som kan være med til at træffe beslutningen, ikke skulle være vidende om, hvilke personlige motiver og betragtninger den pågældende asylansøger kan gøre gældende, har man sikkerhed for, at de ved, at de har § 48; og man kan altid få foretræde for repræsentanten for flygtningehjælpen, som sidder i dette lille 3 mands udvalg i flygtningenævnet. Sådan har jeg forstået hr. Kofod-Svendsen, og jeg tror ikke, hr. Bernhard Baunsgaard vinder noget ved at komme på talerstolen endnu en gang og sige, hvad han synes om det system. For jeg tror nok, det er klart for os alle sammen, at dette er, hvad der er i systemet.

- (Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Hvis man ikke har fulgt med i hele diskussionen, kommer der som regel ikke noget godt ud af pludselig at blande sig i den.

Det, det drejer sig om, er det private forslag, som hr. Kofod-Svendsen har underskrevet, og hvorefter et flertal skulle kunne afvise, at en asylansøger har ret til at møde personligt frem. Så kan man ikke heroppefra sige, at det kan Dansk Flygtningehjælp altid forhindre, for det kan Dansk Flygtningehjælp ikke. Læs lovforslag nr. L 203, det private lovforslag fra bl.a. hr. Kofod-Svendsen og hr. Bjørn Elmquist!

Pia Kjærsgaard (FP):

Denne debat blev foranlediget af den afvisning, der fandt sted af to asylansøgere. Den fandt dele af folketinget af en eller anden grund urimelig og bad derfor justitsministeren gribe ind. Som bekendt slog justitsministeren sig i tøjet, og derfor har man brugt en del af folketingets kostbare tid på at drøfte, om justitsministeren har kompetence eller ej til at gribe ind i denne udvisning.